

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין לב.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

מתג' אחד דיני ממונות.
עין זכאים דף לז ע"ב תוס'
ד"ה זי:

מוסף רע"י

[illegible]

אחד דיני ממונות. בדרישה וחקירה. חקירות ודרישות שחוקרים את העדים שנאמר משפט אחד יהיה לכם ודנינו נפשות במצוי ודרשת וחקרת (דברים יב): **דיני ממונות בשלשה**. הא ילפינו בפרק קמא (דף כג:): **פוסחין**. תחלה במשאו ומתנו של דין: בין

[illegible][illegible]

אחד דיני סמנויות. מה בין דיני ממונות לדיני נפשות אף על גב דשום במקורה ודרישה מדכתיב משפט אחד יהיה לכם לענין מילי דתלו בזכות וחובה אין להשוותם דלא שייך בדיני ממונות: **חיישינן** שמא יאחזרוהו. פ"ה לאחזרוהו מלכתוב עד אחד בניסן

ובתנבואו נתקוס שאומרים המומצין
 ועל חסד דחק אלף י"ל כי ההיה דגט
 פשוט (י"ב דף קפא. ושם) שטר שומנו
 כתוב בו בשמא דן בשטרות בתשרי
 שטר מאחזר הוא וכשר וה"נ שטר
 זה נכתב לפני אחד בנין של שמטרה
 בתקוס הכתוב בשטר ונמאלל כהשגיע
 אחד בנין של שמטרה שהוא זמנו של
 שטר לא היו בנאותו מקוס שהלכו
 לתקוס אחד וא"ת מאי איירא משום
 דאיחזירו כי לא איחזירו נמי י"ש
 להכשיר בדלמא דיואלי דיעמא וימאל
 דלקנימו ביה כתבו יואל דלקנימו
 ביה ושמאל לא בנאחד בנין נכתב
 אלף אחרי כן נתקוס הכתוב בו וי"ל
 דהאכ בשטר מלווה איירי דלון לכמו
 דלקנימו יוס שנכתב השטר דלא ליכנו
 ממשעבדי שלא כדין ומיזא משמע
 מהאך דחלין מקסק להשקיר את
 השטר וקסא לפ"ה דרש"י פ"ה דר"ה
 (דף ג. ושם) ואין להאריך כאן:
 כאן

ת בין לחובה דיני נפשות גומרין בו ביום לזכות ובוים
אין דנין ולא בערב שבת ולא בערב יום טוב דיני
הרות מתחילין מן הגדול דיני נפשות מתחילין מן הצד
ממונות ואין הכל כשרין לדון דיני נפשות אלא
המשיאין לכהונה: **גמ'** דיני ממונות מי בעינן
הו' שטר שזמנו כתוב כאחד בניסן בשמיטה
אך אתם מעדיין על שטר זה והלא ביום פלוני
לוגי שטר כשר ועדיו כשרין חיישינן שמא איחרוהו
עתך בעינן דרישה וחקירה היכי **ח**יישינן שמא
שטרך תקישי לך מתנ' **ד**רשמי חוב המוקדמין
עמדי ואי סלקא דעתך בעינן דרישה וחקירה מאחרין
ויא דעדיפא מינה קאמרינן דאפ' אחד בניסן בשמיטה
פי' דליכא למימר שמא איחרוהו וכתבוהו דלא מרע
שבועית **סופה** משמטת מכשרין מ"מ קשיא: **סימן**
כ תורה אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרשה
אחד יהיה לכם ומה טעם אמרו **דיני ממונות לא**
כרי שלא תנעול דלת בפני לזין אלא מעתה
טעו

שנגמר הדין: הטהרות והטמאות. אם בא אדם לישאל על דבר
אומר בדבר: מן הטהר. מן הקטנים שמא יחייבנו הגדול ולא ירצו
לנקמן לו. רב דכתיב בלא יורד: הכל כשרין. ואפילו ממזר: וישראלים
לכאדם בנינים בשמיטה. לנקמן מפרש אחאי נקט שמיטה:
חוב על חבירו על ידי משכון או על ידי פרוזבול שלא משמטנו
עית בנינים אינה משמטת אלא בסופה דכתיב (דברים טו) מקץ
ששנתיים. וקדם לכן ראו התלמוד במקום הכתוב בשטר והטול
קום שאומרים המזימין אלא כתבו שם המקום שנגבה בו השטר
(טו) כי יתיבם הבית כתבו הבית ואלו? דמיתבם כלו מילי
מיל שלא יצאוהו לדי חומה דלא לימרו והלא ביום פלוני עמנו
במבוי קא אחזי ופסיב דקא מוכחשוי קמן ניקר אגן מתרלין
לחילתא ומאיה דפי כל: שפיר חיוב קודמין. ליתבן קודם
לדין היבא אטו איראד ופסול אפי מומן שי דלמחרת בנארו
לומן הכתוב כאן: כשרין. דמעליהא היא דקא מחיל ליה לשיעבודא עד
סעלא יומא יופא הוא ולא ראו עדים התחומים בו את התלמוד הלא
למחיל על פה לא טרפא ממשעבדי דלית לה קלא: פא. דקמחיל
אגן מינה העדים והסוקין כח דבדר יתר מלואת משנה דלשמעין
לית למחיליהו לכתוב שטר התלמוד הנשעית קודם לכן בלחוד זמן:
עומתים דליכא למימר אימרוהו ומתבובו דלא מרעי לשערייהו שהכל
עין דשמיטה. אינה משמטת אלא בסופה דכתיב מקץ תלין לחיוריהו
ומתניתין דאורייתא קמי תקנתא ובריתא דרבנן בחר תקנתא:
טעו

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י מ"י מ"י מ"י
ממנהרן הלכה א וכל
סס:
ב נח"י סס הל"י טושיע
חמ"י סס טע"ג:
ג ב א מ"י מ"י מ"י מ"י
הלכה א מ"י טע"ג
טושיע חמ"י סס א טע"י
סס:
ד א מ"י סס הל"י מלנה
הלכה א מ"י טע"ג
טושיע חמ"י סס א טע"י
סס:
ה א מ"י סס הלכה א
טושיע סס טע"ג:
ו נח"י סס הל"י מלנה
הלכה א מ"י טע"ג
טושיע חמ"י סס א טע"י
סס:
ז א מ"י סס הל"י מלנה
הלכה א מ"י טע"ג
טושיע חמ"י סס א טע"י
סס:
ח א מ"י סס הל"י מלנה
הלכה א מ"י טע"ג
טושיע חמ"י סס א טע"י
סס:
ט א מ"י סס הל"י מלנה
הלכה א מ"י טע"ג
טושיע חמ"י סס א טע"י
סס:

ה אור השלם

ו. משפט אחר יהיה
לכם כגור באזרח יהיה כי
אני יי אלהיכם:
ויקרא כד כב

רבינו חננאל

פ"ד אחד דרין פמנות
ואחרי דין נפשות ודורשין
ובקריהו כון וואקשין
ווי בעינן דרשין וחקירה
בדין ממונות וההיא
שעזזמו ואחרי בדין
שמיטה פ"ו וכתב פי
והיכלוב וואו עדין ואמר
ודלא אליו העדים שבעשר
זה אליו עמנו באחד
פלין בשמיטה פסוקם
פלין השער שבע העדים
כשרים חישינן שם
איתורו וכתבוהו וזה
דין בעינן דרשין וחקירה
היי"א אחרי שם הגה
בטלת הקירות האדוא
זה אלו שבע ונתמסחין
הנה לעצמין הקשן ק"ן
מתנין דקני שם
חוב המוקדמין פסוקין
והמאחרים ודורשין וחקירה
הא לא קשיא. את דרשין
אמיה לאקשין דאביא
לימיר שם זה ה
תכן לחיות מאוחר ולא
שם איניש שם דרשין וחקירה
ונכתב שם שמיטה דרשין
ליה לעצמין קמ"ל כון
לשבעיה סותם משפעת
מקיר אחר אפשר דרשין
ליה בכתלה ואכאנפיה
לימיר כתב שם שמיטה
דרשין מאוחר הוא וכשר.
פ"ה הקושין
ושני ר' תניא גילול
אפילו דרין ממונות
בדרשין וחקירה פ"ה
עשר אמור ודלא בעינן

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1039-1043.